



עפ"ת (חיפה) 51563-07-25 - דייזי בן דוד נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 51563-07-25 - דייזי בן דוד נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 51563-07-25

דייזי בן דוד

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[07.09.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 1.7.25 [פ"ל 2631-02-24], במסגרתו הוטלו על המערער העונשים הבאים: צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות; צו מבחן לתקופה של 6 חודשים; מאסר מותנה בן 6 חודשים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 28 חודשים שתחילתם ביום 3.4.24 (תוך הפעלה, בחופף, של עונש פסילה מותנה בן 3 חודשים שהוטל עליה בהליך קודם); פסילה על תנאי בת 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום גזר הדין; הפעלת התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה, עליה חתמה המערערת במסגרת הליך קודם. הערעור מופנה כנגד רכיב הפסילה בפועל.

2. בקיצור נמרץ: המערערת הורשעה על פי הודאתו בביצוע 2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, 2 עבירות של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, 2 עבירות של נהיגה ברכב שרישיונו פקע וכן 2 עבירות של נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה. על פי כתב האישום - ביום 19.9.23 הוטל על המערערת בהליך קודם עונש פסילה בן 6 חודשים. על אף האמור, נהגה המערערת ברכב (אשר לגביו ניתנה הודעת אי שימוש ביום 26.4.23) בשתי הזדמנויות - ביום 31.1.24 וביום 4.2.24. המערערת הודתה כאמור בביצוע העבירות והופנתה לקבלת תסקיר שירות מבחן ולקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.



3. בית המשפט קמא קבע בגזר הדין כי יש לראות את שני האישומים כ'אירוע אחד' לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וכי יש מקום להטיל עונש כולל. בית המשפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי המערערת, מעשים המלמדים על זלזול בוטה בחוק ופגיעה בסדרי שלטון ומשפט, הכל תוך סיכון משתמשי הדרך. עוד עמד בית המשפט קמא על מדיניות הענישה הנוהגת, על כך שהמערערת נהגה ברכב פעמיים, תוך ימים ספורים. משכך, נקבע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, תקופת פסילה הנעה בין 18-60 חודשים, וענישה נלווית. בית המשפט קמא התחשב בהרשעותיה הקודמות של המערערת בעבירות תעבורה, בעובדה כי המערערת ריצתה בעבר ענישה שיקומית אשר לא הרתיעה אותה מביצוע עבירות נוספות. מנגד התחשב בית המשפט בהודאת המערערת, החרטה שהביעה, נסיבות חייה המפורטות בתסקיר וכן נסיבות אישיות נוספות.
4. בית המשפט עמד על העולה מתסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינה של המערערת, על העובדה כי נרתמה להליך שיקומי - ומצא מקום להקל עם המערערת על מנת לאפשר לה המשך שיקום. משכך, חרג בית המשפט קמא ממתחם העונש שקבע, אימץ את המלצת שירות המבחן והטיל על המערערת עבדות לתועלת הציבור (אם כי בהיקף העולה על המלצת שירות המבחן), תוך שציין כי יש מקום להטיל על המערער רכיב ענישה של פסילת רישיון בפועל אשר "תהלום את כלל השיקולים לחומרה".
5. מכאן הערעור, אשר כאמור מתייחס אך לרכיב הענישה של פסילה בפועל.
6. שמעתי את טענות הצדדים, אך לא מצאתי כי נפלה שגגה בפסק דינו של בית המשפט קמא. כידוע, במסגרת דיון בערכאת הערעור, בית המשפט אינו גוזר את הדין מחדש, ואינו נכנס בנעליה של הערכאה הדיונית. עילת ההתערבות של ערכאת הערעור - מצומצמת, ושמורה למקרים חריגים בהם נפלה שגגה של ממש בגזר הדין, או סטייה משמעותית מרף הענישה הנוהג [ר' ע"פ 258/17 סלאח נ' מדינת ישראל (10.8.17)].
7. גזר הדין מושא הערעור שלפניי - מפורט, יסודי ומנומק. בית המשפט קמא הסביר הסבר היטב את שיקולי הענישה השונים, ומדוע בחר להקל עם המערערת. מדובר בגזר דין אשר הלך כברת דרך של ממש לקראת המערערת, תוך העדפתם של שיקולי שיקום ומתן משקל לנסיבותיה האישיות. אין מקום להקלה נוספת עם המערערת, ובית המשפט קמא איזן נכונה בין שיקולי הענישה השונים, אשר בחר מצד אחד לחרוג מהמתחם ולהימנע מעונש של מאסר בפועל ומנגד - לתת משקל לעמדתו הברורה של המחוקק להחמיר עם עבריינים חוזרים בעבירות דוגמת העבירות עליהן נותנת המערערת את הדין - בין היתר בהטלת ענישה הכוללת שלילת רישיון תקופה משמעותית, לשם הרחקת העברייין מהכביש ושמירה על ביטחונם של המשתמשים בדרך.
8. יובהר כי גם ביחס לעונש הפסילה בפועל - בית המשפט קמא הלך כברת דרך לקראת המערערת, בשעה שהפעיל את עונש הפסילה המותנה שהיה תלוי ועומד נגדה - בחפיפה מלאה לעונש הפסילה שהוטל בגין ההליך מושא הערעור.
9. לא מצאתי כל ממש בערעור, ודאי לא שגגה המצדיקה התערבות או הקלה נוספת בעונש. לפיכך, הערעור נדחה.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ה, 07 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.